

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1268/2017
30.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић-Андрић, председника већа, Бранислава Босилковића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Борис Богдановић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ ..., чији је пуномоћник Бојан Радовановић, адвокат из ..., ради раскида уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7004/15 од 18.01.2017. године, у седници већа одржаној 30.06.2017.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца АА из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7004/15 од 18.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 15640/13 од 19.05.2015. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је раскинут уговор о закупу О ... оверен пред Првим основним судом у Београду 23.03.2012. године између тужиоца као закуподавца и туженог као закупца. Ставом другим изреке је одбијен тужбени захтев у делу којим је тражено да тужени предметни пословни простор преда тужиоцу испражњен од лица и ствари у остављеном року, а ставом трећим изреке је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 177.975,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 7004/15 од 18.01.2017. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду у ставу првом изреке. Ставом другим изреке је преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и одређено је да свака странка сноси своје трошкове првостепеног и другостепеног поступка, а ставом трећим изреке је одбачена као недозвољена жалба туженог изјављена против става другог изреке првостепене пресуде.

Против наведене другостепене пресуде, става другог изреке, тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 420. став 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Пресудом суд, у смислу члана 342. ЗПП, одлучује о захтеву који се односи на главну ствар и споредна тражења. Према члану 163. став 4. ЗПП, о захтеву за накнаду трошкова суд ће да одлучи у пресуди или решењу којим се окончава поступак пред тим судом, а према члану 166. став 1. истог закона, одлука о трошковима садржана у пресуди може да се побија само жалбом на решење ако се истовремено не побија и одлука о главној ствари.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да када је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, а према ставу другом истог члана прописано је да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, тужилац ревизијом оспорава правилност одлуке другостепеног суда којим је преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде.

Трошкови поступка представљају споредно потраживање, па се према цитираном члану 28. ЗПП, не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев, у ком случају се ревизија не може поднети (члан 410. став 2. тачка 5. ЗПП), због чега ревизија тужиоца није дозвољена.

Околност што је другостепени суд преиначио решење о трошковима поступка не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да ревизија изјављена против решења о трошковима поступка никада није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. и чланом 420. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић – Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић